

[Brusvang.]

vundne danske retsprincipper på afgørende måde.

Den første derved, at man for en så vigtig berigelsesforbrydelse som bedrageri tager grov uagtsomhed med ind. Normalt må det jo være sådan i forbindelse med en grov berigelsesforbrydelse, at dér må gerningsmanden i gerningsøjeblikket — for at sige det populært — vide, at gerningen har de egen-skaber, der gør den strafbar, det skal ikke være et spørgsmål om en eller anden grad af „burde vide“. Hvad § 300 b angår, den nye ågerbestemmelse, så er den så uklart formuleret, at den efter mit skøn i hvert fald vil være vanskelig at forstå selv for jurister, og det er nu engang et led i retsstatsideen, at vor straffelov skal være udformet på en sådan måde, at den ikke bare kan læses af jurister, men også af borgerne i almindelighed; de skal kunne få noget fornuftigt ud af den. Her er bestemmelsen så uklar, at jeg vil tro, selv jurister vil have vanskeligheder. Og jeg er ikke spor i tvivl om, at når den skal anvendes i praksis, hvis den bliver vedtaget, så giver den ikke nogen vejledning for anklagemyndigheden og for politiet i efterforskningen. Den giver heller ikke nogen virkelig vejledning for dommerne, og det vil sige, man har ikke et fast retsgrundlag at gå ud fra, men man svæver mere eller mindre i luften. Det betyder, at der i realiteten kommer politiske overtoner ind i dansk strafferetspleje, og det må jeg anse for meget uønsket.

Det sidste er et spørgsmål til justitsministeren. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at det ikke medfører økonomiske og administrative konsekvenser. Her må jeg altså spørge justitsministeren: har dommerne i dette land og har politiets organisation i dette land virkelig erklæret sig indforstået hermed? For der står jo flere steder ganske klart både i selve lovforslagets bemærkninger og i straffelovrådets udtalelse, at der er tale om en væsentlig udvidelse af det felt, man kriminaliserer. Det vil sige, at der bliver mange sager, og disse mange sager er meget vanskelige at behandle, de kræver folk med specialindsigt. Er det virkelig sådan, at der er så meget plads ved de danske domstole og i det danske politis forretningsgang, at de kan klare dette uden yderligere mandskab?

Poul Dam (SF):

Vi har nu i et par år diskuteret disse spørgsmål, og jeg tror, det er væsentligt, at vi hurtigt bliver færdige med denne lovgivning og får vedtaget et forslag, der i hvert fald meget ligner det, som her ligger.

Jeg er ikke af den opfattelse, at man her ved har løst problemerne. Jeg tror, det må erkendes, at den skadelige økonomiske virksomhed befinder sig i et mærkeligt gråt mellemområde mellem det helt hæderlige og helt regulært forretningsmæssige og så det kriminelle, og spørgsmålet er: er man i stand, til, så længe man arbejder på det kapitalistiske samfunds præmisser, at komme tilstrækkeligt langt ind i det grå område?

Jeg hører jo forskellige røster, der med smukke juridiske begrundelser fortæller, at man ikke skal gøre noget videre, og at det er ganske klart, at det er en grundsætning i det økonomiske samfund, vi lever i, at man rager til sig, og så længe man ikke bliver opdaget, og så længe det ikke kan bevises, at man har gjort det i forbryderisk hensigt, så er det o. k., så bliver man en stor mand og bliver til sidst rejst i bronze et eller andet sted. Det er ikke mit samfundsideal, og jeg håber ikke, at det bliver det, der er ret manges i fremtiden.

Men foreløbig kan vi tage dette som et trin på vejen til noget bedre.

Kaare Frederiksen (KrF):

Indledningsvis kan jeg sige, at jeg i modsætning til de andre ordførere ikke kan hen-vise til, hvad jeg tidligere har sagt. Jeg har ikke haft lejlighed til at deltage i og følge debatten tidligere, og det er naturligvis en klar ulempe. Men under en vis synsvinkel kan det måske være en fordel, idet man på en begrænset tid er nødt til at koncentrere sig om det allermost vigtige i hele dette problem.

Indgrebene mod den såkaldte bagmands- virksomhed er et kompleks. Nogle lovgivningsinitiativer er gennemført, f. eks. ændringer i tinglysningsloven. Noget, nemlig ændringer i straffelov og aftalelov, er til behandling i dag, og nogle lovgivningsforanstaltninger bebudes. I dag drejer det sig altså om formulering af reglerne på to områder: den civilretlige aftalelov og den sideløbende del af straffeloven. På begge områder